

PISICILE RĂZBOINICE

Vremuri întunecate

ERIN HUNTER

PISICILE
RĂZBOINICE
Vremuri întunecate

Cartea a VI-a

Traducere din limba engleză de
Ioana Văcărescu

*Această carte le este dedicată lui Vicky Holmes
și lui Matt Haslum, care au contribuit
la creionarea destinului lui Inimă de Foc.
Vă mulțumim.*

Mulțumiri deosebite lui Cherith Baldry

GLANURI

glanul tunetului

LIDER

STEA DE FOC – motan roșcat, chipeș.

UCENIC, LABĂ DE MĂRĂCINE

SEGUND

VIFOR ALB – motan mare, alb.

PISIGĂ-VRAGI

BLANĂ FUMURIE – pisică cenușiu-închis.

RĂZBOINIGI

(motani și pisici fără pui)

DUNGĂ NEAGRĂ – motan dungat, cu blană scurtă gri și neagră.

UCENIC, LABĂ DE FRUNZĂ

COADĂ LUNGĂ – motan cu blana dungată, spălăcită, cu dungi negre.

BLANĂ DE ȘOARECE – pisică mică, maronie.

UCENIC, LABĂ ASCUȚITĂ

BLANĂ DE FERIGĂ – motan cafeniu-deschis.

UCENIC, LABĂ ROȘCATĂ

BLANĂ PĂMÂNTIE – motan dungat, cafeniu.

UCENIC, LABĂ DE CENUȘĂ

FURTUNĂ DE NISIP – pisică roșcată, spălăcită.

BLANĂ DE ZĂPADĂ – pisică frumoasă cu blană albă și ochi albaștri.

FLOARE AURIE – pisică cu blana roșcată, deschisă la culoare.

COADĂ DE NOR – motan alb, cu blana lungă.

CHIP PIERDUT – pisică albă, cu pete roșcate.

UGENIGI

(mai mari de șase luni, pregătiți să devină războinici)

LABĂ ASCUȚITĂ – motan roșcat-maroniu.

LABĂ DE FRUNZĂ – pisică cu blana gri-deschis și pete întunecate, cu ochii verzui-deschis.

LABĂ DE CENUȘĂ – motan cu blana gri-deschis și pete întunecate, cu ochii albaștri.

LABĂ DE MĂRĂCINE – motan tărcat gri-închis, cu ochii de culoarea chihlimbarului.

LABĂ ROȘCATĂ – pisică cu blana închisă la culoare și pete roșcate, cu ochii verzi.

REGINE

(pisici care se pregătesc să nască sau îngrijesc pui)

BLANĂ ALBASTRĂ – pisică cenușiu-deschis, cu ochii neobișnuit de albaștri.

BĂTRÂNI

(foști războinici și foste regine, retrași)

CHIOARA – pisică cenușie, deschisă la culoare; cea mai bătrână pisică din Clanul Tunetului; aproape oarbă și surdă.

URECHIUȘĂ – motan cenușiu cu urechile foarte mici; cel mai bătrân din Clanul Tunetului.

COADĂ TĂRCATĂ – pisică odinioară drăgălașă, tărcată, cu pete negre și galbene.

COADĂ PESTRIȚĂ – pisică dungată, cu blana deschisă la culoare.

Clanul umbrelor

LIDER

STEA DE TIGRU – motan masiv, cu blana închisă la culoare și gheare neobișnuit de lungi, fost membru al Clanului Tunetului.

SEGUND

PICIOR NEGRU – motan mare, alb, cu labe uriașe, negre ca tăciunile; fost membru al bandei de pisici vagaboande.

PISIGĂ-VRAGI

MUCEA – motan mic, alb-cenușiu.

RĂZBOINIGI

BLANĂ DE STEJAR – motan mic, maroniu.

NOURAȘ – motan dungat, foarte mic.

REGINE

BOLOVAN – motan cenușiu slăbănog, care în trecut a făcut parte din banda pisicilor vagaboande.

COLȚ ZIMȚAT – motan tărcat uriaș, care în trecut a făcut parte din banda pisicilor vagaboande.

MAC ÎNALT – pisică dungată, maroniu-deschis, cu picioare lungi.

Glanul vântului

LIDER

STEA ÎNALTĂ – motan alb-negru, cu o coadă foarte lungă.

SEGUND

ȘCHIOPUL – motan negru, cu o labă sucită.

PISIGĂ-VRAGI

FAȚĂ DE COPAC – motan maroniu, cu coada scurtă.

RĂZBOINIGI

GHEARĂ DE NĂMOL – motan pestriț, maroniu-închis.

LABĂ PALMATĂ – motan cu blana de un cenușiu-închis.

URECHE SFÂȘIATĂ – motan dungat.

MUSTĂCIOARĂ – motan tânăr, dungat, cafeniu.

UCENIC, LABĂ DE ORZ

IZVOR IUTE – pisică tărcată, cu blana gri-deschis.

LABĂ FUMURIE – regină cenușie.

FLOAREA ZORILOR – regină tărcată.

COADĂ ALBĂ – pisică albă, micuță.

Glanul răului

LIDER

STEA DE LEOPARD – pisică dungată, aurie, cu pete neobișnuite.

SEGUND

BLANĂ DE PIATRĂ – motan cenușiu, cu răni de luptă pe urechi.

UCENIC, LABĂ DE FURTUNĂ

PISIGĂ-VRAGI

BLANĂ DE NĂMOL – motan maroniu-deschis, cu blana lungă.

RĂZBOINIGI

GHEARĂ NEAGRĂ – motan fumuriu-negru.

LABĂ GREA – motan solid, tărcat.

BLANĂ UMBROASĂ – pisică fumurie, cu blana închisă la culoare.

LABĂ DE CEAȚĂ – pisică cenușie, cu blana închisă la culoare și ochi albaștri.

UCENIC, LABĂ DE PANĂ

Clanul sângelui

LIDER

NĂPASTĂ – motan negru micuț, cu o labă albă.

SEGUND

CIOLAN – motan mare, cu blana alb-neagră.

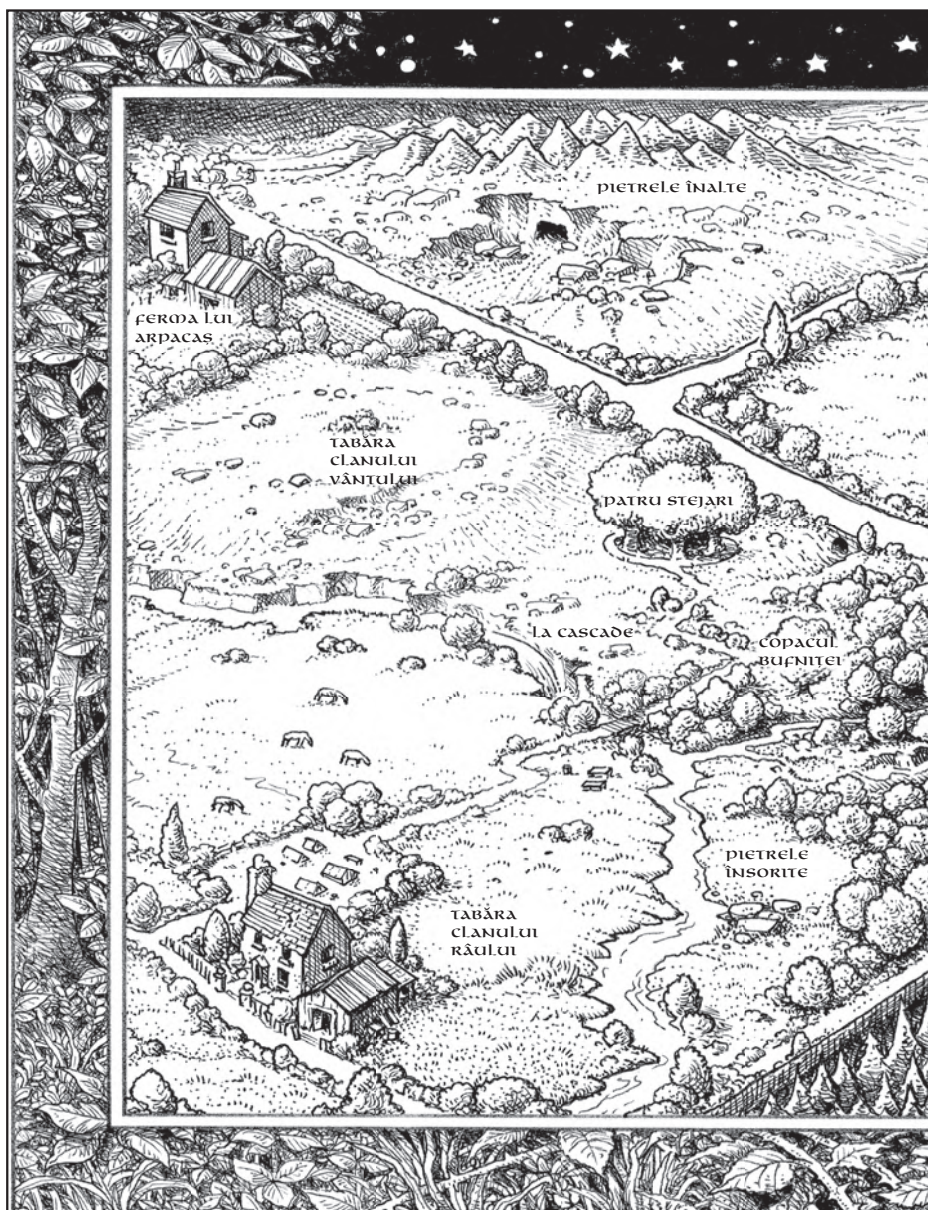
pisici din afara clanurilor

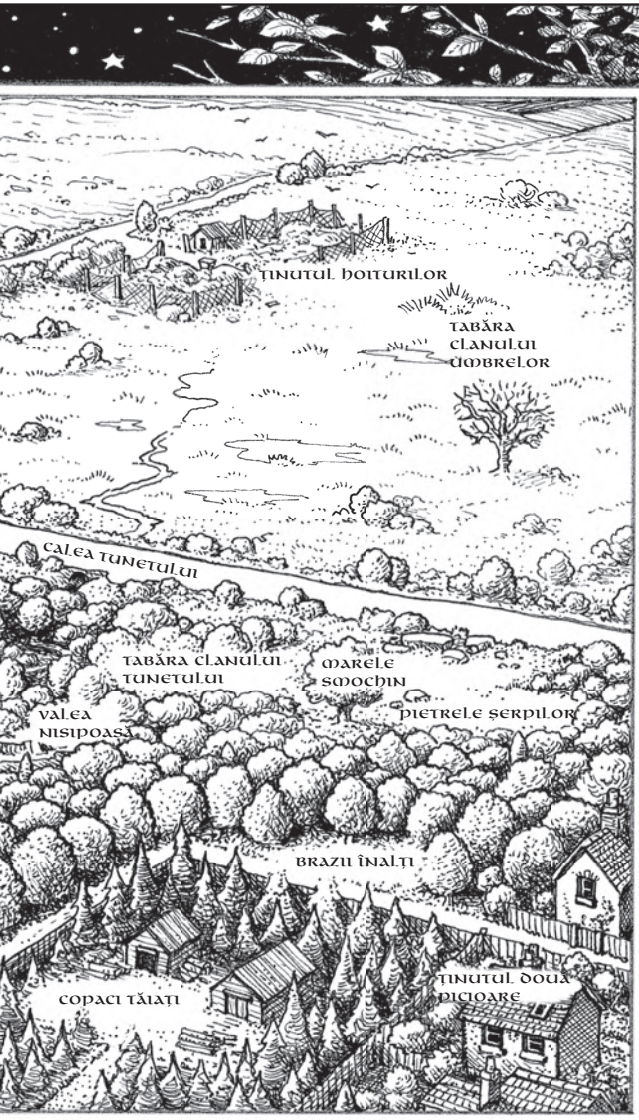
ARPAÇAȘ – motan alb-negru, care trăiește la o fermă din apropierea pădurii.

LABĂ NEAGRĂ – motan negru, zvelt, cu vârful cozii alb; fost membru al Clanului Tunetului, acum locuiește la fermă, cu Arpacăș.

PRINȚESA – pisică dungată, cafeniu-deschis, cu pieptul și labele albe; pisică de casă, sora lui Inimă de Foc.

PATĂ – pisoi alb-negru, durduliu și prietenos, care trăiește într-o casă de la marginea pădurii.

CLANUL TUNETULUI

CLANUL RÂULUI

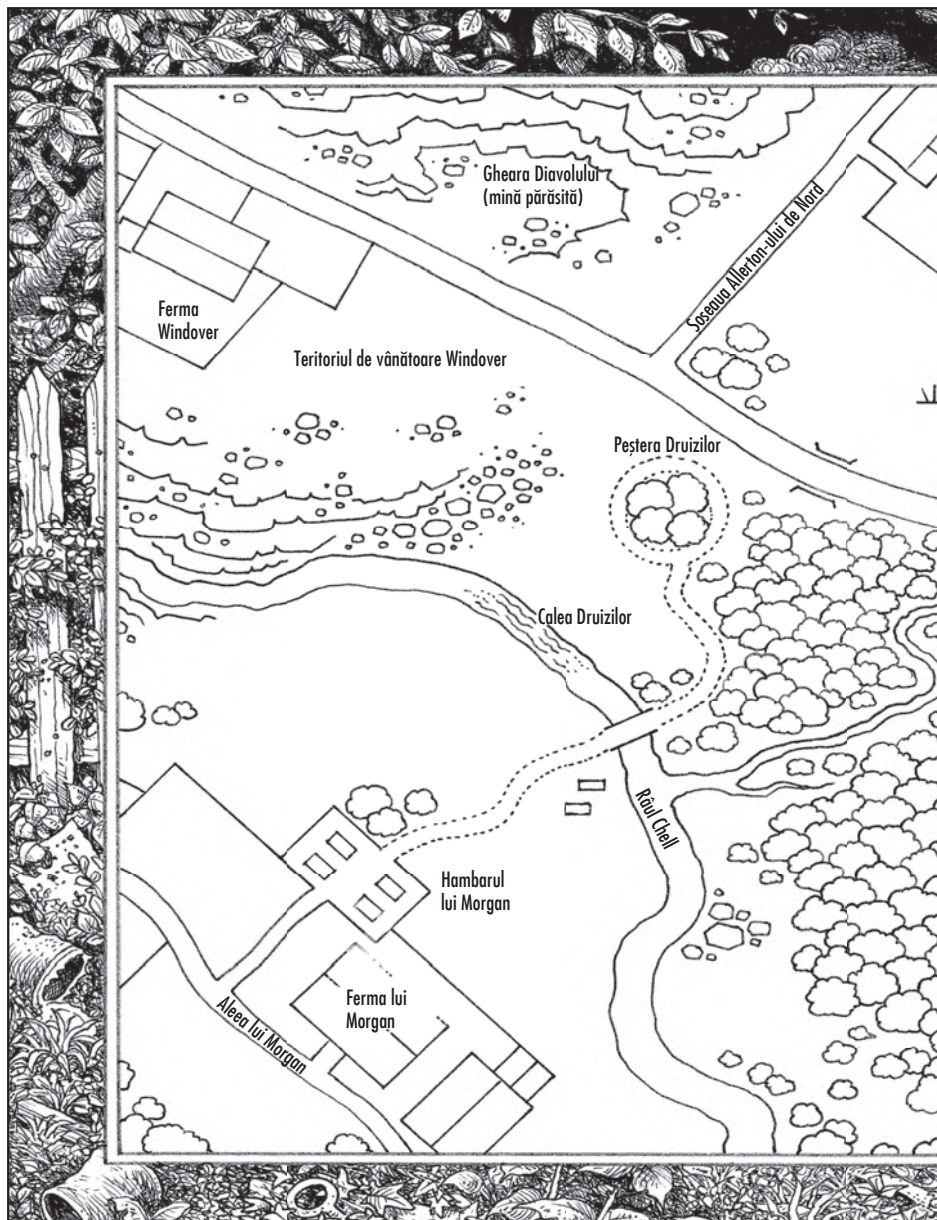
CLANUL UDBRELOR

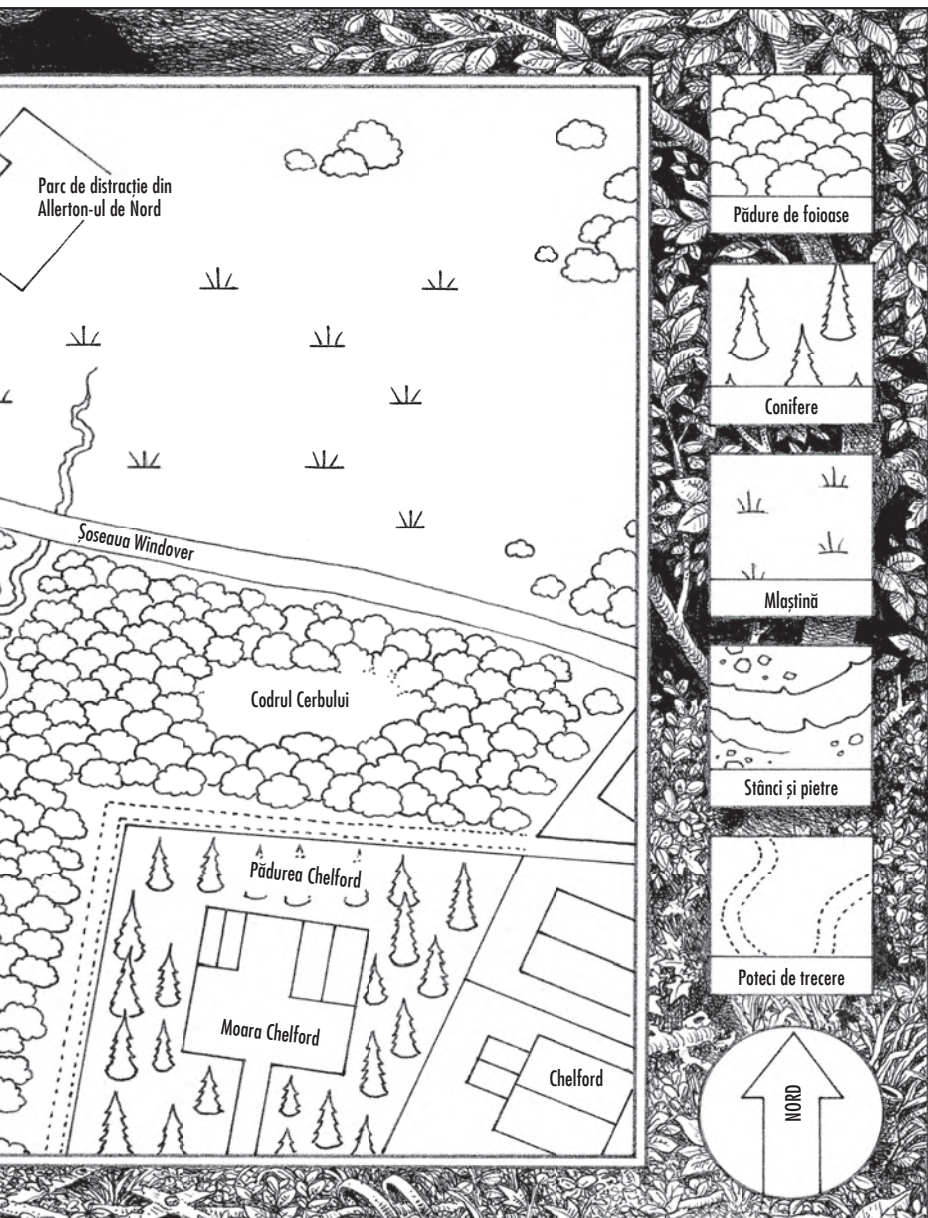

CLANUL VÂNTULUI

CLANUL STELELOR

PROLOG

Ploaia cădea neîncetat, răpăind pe Calea Tunetului aspră și neagră ce se unduia printre șirurile nesfârșite de cui-buri de Două-Picioare din piatră. Din când în când trecea câte un monstru, mârâind, cu o flacără mocnindu-i în ochi, și câte un Două-Picioare grăbit, zgribulit în blana-i strălucitoare.

Două pisici au cotit-o în tăcere, mergând pe lângă zid, acolo unde umbrele erau mai întunecate. Prima era un motan cenușiu slăbănog, cu o ureche ciuntită și ochi deschiși la culoare, precauți; era ud leoarcă și fiecare fir de blană îi strălucea.

În spatele lui pășea sigur pe sine un motan uriaș, cenușiu, ai cărui umeri lați și mușchi puternici se încordau sub blana udă. Ochii de chihlimbar străluceau în lumina aspră, iar el privea în față și în spate, ca și cum s-ar fi așteptat la un atac.

S-a oprit când intrarea întunecată a unui cuib de Două-Picioare le-a oferit, pentru o clipă, adăpost. A mârâit:

— Cât mai e până ajungem? Pute de-ți mută nasul.

Motanul gri a întors privirea spre el.

- Nu mai e mult.
- Ar face bine să nu mai fie.

Strâmbându-se, motanul cenușiu închis și-a continuat drumul, scuturând enervat din urechi, ca să scape de picăturile de ploaie. O lumină galbenă, puternică i-a făcut blana să strălucească, iar motanul a tresărit când monstrul a apărut de după colț, urlând și ridicând un val de apă murdă, care duhnea a gunoi de Două-Picioare. Pisica a mormăit nemulțumită când apa a vălurit în jurul labelor sale și i-a căzut pe blană în picături mari.

Îl dezgusta tot ce ținea de așezarea de Două-Picioare: suprafața aspră de sub labe, duhoarea monștrilor și a Două-Picioare pe care monștrii îi purtau în burțile lor, zgomotele necunoscute lui și, mai ales, faptul că nu putea supraviețui în lumea aceea fără ajutorul unei călăuze. Motanul tărcat nu era obișnuit să depindă de nimeni pentru nimic. În pădure cunoștea perfect fiecare copac, fiecare pârâu, fiecare vizuină de iepure. Era considerat cel mai puternic și mai periculos războinic din toate clanurile. Însă acum toată priceperea și simțurile sale ascuțite nu îl ajutau cu nimic. Se simțea de parcă ar fi fost surd, orb și olog, fiind forțat să-și urmeze însoțitorul ca un pui care-și urma neajutorat mama.

Însă avea să merite efortul și umilința. Mustățile motanului au fremătat de nerăbdare. Pusese deja în mișcare un plan ce avea să-i transforme dușmanii cei mai urâți într-o pradă neajutorată – și asta chiar pe teritoriul lor. După atacul câinilor, nicio pisică nu avea să bănuiască faptul că aceștia fuseseră ademeniți și îndrumați la fiecare pas. Iar apoi, dacă toate mergeau așa cum trebuie, expediția aceasta pe teritoriul Două-Picioare avea să-i aducă tot ce își dorea.

Motanul gri l-a condus de-a lungul drumului și peste un spațiu deschis ce putea a monștri de Două-Picioare, unde câteva lumini portocalii nefirești se reflectau în bălți, creând un vârtej de culoare. S-a oprit la intrarea pe o alee îngustă și a deschis fălcile ca să adulmece mai bine aerul.

Motanul tărcat s-a oprit și a făcut același gest, trecându-și dezgustat limba peste bot, atunci când a simțit duhoarea mîncării putrezite de Două-Picioare.

— Aici e?

— Aici, i-a răspuns tensionat războinicul gri. Dar... Ține minte ce ți-am spus. Motanul cu care o să ne întâlnim se află la conducerea multor pisici. Trebuie să-i vorbim cu respect.

— Bolovan, ai uitat cine sunt? i-a răspuns motanul tărcat și a făcut un pas în față, privindu-l de sus.

Motanul gri slăbănog a lăsat urechile pe spate.

— Nu, Stea de Tigru, n-am uitat. Dar aici nu ești lider de clan.

— Haide odată, a mârâit Stea de Tigru.

Bolovan a intrat pe alee. S-a oprit după doar câțiva pași, când i s-a pus în cale o siluetă uriașă, întunecată.

— Cine-i acolo?

O pisică cu blana alb-neagră și umerii largi a ieșit din umbră. Mușchii puternici i se conturau pe sub blana udată de ploaie.

— Spuneți cine sunteți! Nu ne plac străinii.

— Salutare, Ciolan, a mieunat calm războinicul gri. Mă mai ții minte?

Motanul alb-negru a mijit ochii și nu a spus nimic preț de câteva momente.

— Carevasăzică te-ai întors, Bolovan? a mieunat în cele din urmă. Parcă aveai de gând să cauți o viață mai bună în pădure. Ce cauți aici?

A făcut un pas în față, dar Bolovan n-a dat înapoi, ci a scos ghearele și le-a înfipt în suprafața denivelată.

— Vrem să stăm de vorbă cu Năpastă.

Ciolan a pufnit, disprețuitor și amuzat în același timp.

— Nu cred că Năpastă vrea să stea de vorbă cu tine. Și ăsta cine e? Pe el nu-l recunosc.

— Mă numesc Stea de Tigru. Am venit din pădure ca să stau de vorbă cu șeful tău.

Ochii verzui ai lui Ciolan au trecut de la Stea de Tigru la Bolovan și înapoi.

— Ce treabă ai cu el?

Privirea de ambră a lui Stea de Tigru ardea asemenea luminilor de Două-Picioare ce erau reflectate în piatra udă, lucioasă, ce-i înconjură.

— Asta o s-o discut cu liderul tău, nu cu patrula lui de graniță!

Ciolan s-a zburlit și a scos ghearele, dar Bolovan s-a strecurat repede între el și Stea de Tigru.

— Năpastă o să vrea să asculte ce are el de zis, a insistat motanul. Poate fi în interesul tuturor.

Ciolan a ezitat o clipă, iar apoi a făcut un pas în spate, permițându-le lui Bolovan și lui Stea de Tigru să treacă. Privirea lui ostilă le pârjolea blana, dar nu a mai spus nimic.

Acum a pornit în frunte Stea de Tigru, pășind cu grijă în timp ce se îndepărtau de lumina de pe drum. De o parte și de alta a lor, vedea pisici slăbănoage care îi urmăreau de dincolo de mormanele de gunoi, privindu-i cu ochi strălucitori